

[Lykketoft]

om tidligere på dagen, er tilstrækkeligt til, at han, hr. Kofod-Svendsen, er mand nr. 90 i et flertal, der legitimerer Fremskridtspartiet som et for alvor regerings- og i hvert fald finanslov-bærende parti her i landet med alle de konsekvenser, det så i øvrigt vil have for ganske almindelige mennesker. Jeg håber, at hr. Kofod-Svendsen føler, at det giver syndsforladelse at få dette forslag gennemført.

Jeg synes ikke, at det er noget imponerende forslag. Jeg er fuldstændig overbevist om, at der er et tordnende flertal i denne folketingsaal for, at hvis man skulle følge sine egne holdninger og ikke tækkes hr. Kofod-Svendsen som nr. 90 i et flertal, så ville man bruge pengene til småbørnsfamilierne på en væsentlig mere fornuftig måde. Det er jeg overbevist om at ikke alene Socialdemokratiet mener. Det mener også SF, det mener også CD, det mener også De Radikale – selv om de også dér kun får lov til at slukke lyset i dag – og det mener De Konservative. For det er nemlig kun hos hr. Kofod-Svendsen, i dele af Venstre og måske også i dele af Fremskridtspartiet – det er jeg ikke så oplyst om – man har den opfattelse, at det er den almindelige og ønskelige familieform, at de små børn ikke passes af andre end forældrene.

Der er et meget stort flertal her i Folketinget, er jeg overbevist om, der, hvis ikke man var snøret sammen af alle disse – tillad mig ordvalget – uhellige alliancer, ville sige, at er der 150-170 mio. kr. at gøre godt med til småbørnsfamilierne, så bruger vi dem på de punkter, som Socialdemokratiet gentagne gange har fremført her i Folketinget, og hvor man har stået op fra borgerlig side og sagt, at det havde man desværre ikke penge til, men det lød da meget fornuftigt.

Det var spørgsmålet om obligatorisk søskenrabat i daginstitutioner, det var spørgsmålet om bedre fripladsregler, og det var spørgsmålet om at få nedsat, i hvert fald gradvis den maksimale forældrebetaling i daginstitutioner fra 35 til 25 pct. Det er forslag, som er veldokumenterede, som er meget påtrængende, og som vil hjælpe de familier med små børn, som har de meget store udgifter, væsentligt mere end 250 kr. i kvartalet.

Jeg synes, at der er to sørgelige ting ved det her flagskib for hr. Kofod-Svendsen. Den ene er den sammenhæng, det er blevet født i: Alle de modbydeligheder og ubehageligheder, hr.

Kofod-Svendsen er gået ind for at stemme for for at få det her igennem. Det er ærgerligt, det er beklageligt, det er vi meget kede af, også på hr. Kofod-Svendsens vegne.

Det andet, vi er kede af, er, at Folketinget ikke kan få lov til at bruge de penge på den måde, som i virkeligheden hjælper de familier, der har de største udgifter, bedst, sådan som et flertal i Folketinget helst ville det.

Pernille Sams (KF):

Det er med glæde, vi giver Det Konservative Folkepartis tilslutning til det her forslag. Det er ikke nogen hemmelighed, at det er meget krævende at have små børn, både arbejdsmæssigt og økonomisk, ikke kun på grund af de direkte omkostninger, men også fordi man oftest også skal bekoste en dagsinstitutionsplads eller måske endda helt afstå fra et af familiemedlemmernes indkomst. Derfor finder vi det rigtigt med et kontant beløb til børnefamilierne og bakker også denne forhøjelse for de yngste år-gange op.

Vi er meget tilfredse med, at støtten gives direkte til forældrene frem for til pasningssystemer el. lign., da vi finder det rigtigt, at det er forældrene selv, der vælger, hvordan pengene anvendes bedst i netop deres familie, alt efter hvordan de har indrettet sig.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg vil meget gerne have lov at tilslutte mig hr. Lykketofts bemærkninger. Det her er jo en væsentlig del af prisen, eller skal vi kalde det en væsentlig del af belønningen, Kristeligt Folkeparti har fået for at lave den finanslov, som højst sandsynligt, når vi ser alle besparelserne udmøntet, kommer til at banke samtlige småbørnsfamilier oven i hovedet, så det kan mærkes betydelig længere, end en check kan dulme smerten. Man kan jo godt somme tider undre sig over, hvad det kristne livssyn i det hele taget går ud på. Det er et helt klart forslag om, at man kan få kvinderne hjem til kødgrøderne, så gør man det hellere end gerne.

Vi kan unægtelig undre os noget over den måde, det skruet sammen på, og vi kan måske også frygte fremtiden lidt, når man nu differentierer denne børnecheck, alt efter hvor gamle børnene er.

Man kunne meget nemt finde på i den nuværende regering, med den besparelsesiver, der